

למרצה שלום,

בתקופה זו אני עומד לפני סיום חובותיי וזכויותיי לתואר הראשון, בעוד שאחותי הצעירה מתלבטת איפה ומה ללמוד.

לפני כמעט שלוש שנים התגבשה בי החלטה ללמוד במסגרת תואר ראשון דו-חוגי בחוג למוזיקה ובחוג לשירותי אנוש. המחשבה שהובילה אותי לבחור בחוג למוזיקה הייתה עצם העניין הקודם שהיה לי במוזיקה, בתוכן, בתיאוריה, ביסודות, בהתפתחות, ביצירה וכיו"ב. בבואי לבחור את תחומי הלימוד שלי באוניברסיטה לא היה לי עניין וחצי עניין בנוגע לפקולטות שאליהן משתייכים החוגים שאלמד בהם. אני מניח שזהו תהליך טבעי ומתבקש שאדם יבחר להעמיק את ידיעותיו בתחום שמעניין אותו, אבל כאדם בעל תחומי עניין רבים (מדי), בתום שלוש שנים אני לומד להבין שהידע שרכשתי אינו מצוי ביכולות המקצועיות שרכשתי גרידא. כוונתי היא שבאותה מידה יכולתי ללמוד, במקום מוזיקה, את תחום המחשבים שמעניין אותי אף הוא, ואשר היה מספק לי ביטחון תעסוקתי רב יותר. אך אינני מצר אפילו לרגע על שלא עשיתי זאת.

עלי להודות שלא הייתי ער במיוחד לסוגייה העומדת על הפרק בדבר מעמדם של מדעי הרוח, עובדה העומדת בסתירה לכך שהייתי מודע היטב לכך שכל חברי ובני משפחתי פנו ללמוד מדעים מדויקים ומקצועות מובהקים שונים, וכן בניגוד לכך שבהחלט הטרידו אותי שאלות בנוסח "ומה תעשה עם זה?", כאילו מדובר בצעצוע או כלי-עבודה.

קעת אני מבין שהדבר אכן העסיק אותי, אך לא ידעתי להעניק לו שם, ולכן לא העמקתי דעתי בנושא. לתובנות ומחשבות אלו ואחרות אני מגיע בעקבות דיונים עם עמיתיי ועם עצמי בנושאי פורום התלמידים של מדעי הרוח.

אני מבין שאף על פי שהבנתי, ברמה מסוימת ורדומה, את כל זאת עוד קודם לגיבוש החלטתי לגבי לימודיי, קיימת חשיבות רבה בהבנה עמוקה ובהפנמה של הנושא, וקיים צורך לפתח דו-שיח ודיון.

אני מבין את החשיבות בעיסוק בחומרים שאינם מדויקים, כשם שאנחנו, בני האדם, איננו מדויקים.

אני מבין שהשאלה המרכזית היא לא "ומה תעשה עם זה?", אלא: "ומה זה יעשה לך?". אני מבין שהנושא מספיק מהותי כדי שישתלב בתכנית הלימודים באופן כזה או אחר. לדעתי, כל סטודנט צריך להיחשף לדיון בנוגע לחשיבותם של מדעי הרוח כחלק מאידיאולוגיה המעמידה במרכז את החשיבה המופשטת ואת העליונות התרבותית של תחומי הלימוד אשר בונים נפש גדולה ולא בניינים גבוהים.

אני מבין שיייתכן שללא הדיון והעיסוק בנושא כחלק ממסגרת מסוימת לא הייתי מגבש דעה כה נוקבת בנוגע למעמדם של מדעי הרוח בחברה בכלל, ועל עצם חשיבותם לחיינו בפרט.

לסיכום, בהתאם לכל זה אני מבין שאם כסטודנט לתחום ממדעי הרוח כל הדברים הללו (ועוד) לא היו ברורים לי עד לסמסטר האחרון ללימודיי, בעקבות מפגשי הפורום, אין הדבר סביר שסטודנטים לשאר המדעים יבינו זאת לעומק, שלא לדבר על כל שאר בני התרבות המתפוררת שלנו.

באחת מארוחות הערב המשפחתיות האחרונות המלצתי לאחותי הצעירה ללמוד תואר דו-חוגי המשלב לפחות חוג אחד, כאוות נפשה, מהפקולטה למדעי הרוח.

שחר שגיא
(יוני 2011)